

TRIA

Una selecció a cura d' **ANNA BALLBONA**

PERSONAL

STEFANIE
KREMSER

—
ACCIÓ DE
GRÀCIES PER
UNA CASA

Acció de gràcies per una casa és el primer llibre de Stefanie Kremser escrit originalment en català. Autora i guionista de passaport alemany, resident de fa anys a Barcelona i vinculada per branques familiars amb el Brasil i Bolívia, aquest llibre fa cordada amb l'anterior, *Si aquest carrer fos meu*, que va aparèixer traduït al català també a Edicions de 1984. A *Si aquest carrer fos meu* el fil conductor eren les adreces repartides en diversos països on ha viscut Stefanie Kremser. A *Acció de gràcies* el fil és la dificultat de tenir una casa, de crear-la i de sostenir-la. El llibre s'installa a Barcelona —o ho intenta!— en el sentit que relata amb precisió i contundència el problema de l'habitatge a la ciutat i l'expulsió d'un pis on vivien de lloguer l'autora i la seva parella. D'aquí en treu el motor del llibre, amb l'encert d'universalitzar-lo, de fer-ne una reflexió que transcendeix la situació particular.

S'imposa la voluntat d'explicar històries, amb el colofó final de la Severina, una dona de fer feines brasilera que entrega la seva història a l'escriptora, que la narra en primera persona i amb un fantàstic dring oral, que pot fer pensar en alguns dels grans personatges de classe baixa, dones, de Mercè Rodoreda (no és casualitat que Stefanie Kremser fes l'epíleg a la darrera reedició d'*El carrer de les Camèlies*). El focus sobre el

paper de la dona com a verdadera creadora de la idea de casa no passa desapercebut. També s'imposa la voluntat de comprendre escrivint, o de com l'escriptura s'obre pas per ajudar a veure-hi més clar. Si l'anterior llibre ensenyava els secs del desarrelament, aquí es mostren els de l'intent de fer arrels. L'escriptora hi practica una narrativa personal empeltada de retalls biogràfics, d'assaig literari i de gran contadora d'històries.

Les circumstàncies de la pròpia vida —l'adeu de Barcelona, dels veïns i de les pertinences, l'ús provisional d'una segona residència grupal, lluny de la ciutat, els records d'infantesa...— estan posades al servei del tema del llibre, del fil central: com fer-se una casa pròpia, com tenir un sostre en la societat actual davant la ferotgia dels problemes d'habitatge. Igualment, el pensament i les reflexions sobre l'habitatge, la documentació de fets lligats a la intempèrie i la invocació d'altres artistes, escriptors i pensadors (Gaston Bachelard, Virginia Woolf, Imma Monsó, Charlotte Salomon, Annie Ernaux, Elizabeth Strouth...) encaixen com un guant i expandeixen el relat. No hi trobem hedonisme ni un agradar-se en el mirall. La solidesa de les idees i de la mirada poètica fan pensar que ens trobem davant del millor llibre de Stefanie Kremser fins ara.

Stefanie Kremser. Acció de gràcies per una casa. Edicions de 1984, Barcelona, 2026.